

de første Maaneder efter Fredsslutningen være saa abnorme, at der stadig vil blive stillet store ekstraordinære Krav til Statskassen. Selv den flygtigste Betragtning vil vise dette.

Overskuddet paa det her forelagte Finanslovsforslag er, saaledes som Finansministeren anslog det — idet han med Hensyn til § 26 fældede et Skøn over, hvad der skulde tages med eller ikke —, omtrent 50 Mill. Kr., men forudsættes blot 4 af de største Udgiftslove, nemlig Kornordningen, Loven om Statstilskud til Dyrtidsforanstaltninger, Loven om Arbejdsløsheds-hjælp og Loven om Dyrtidstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd, at forblive i Virksomhed eller at forlænges det kommende Finansaar igennem, bliver der allerede for deres Vedkommende at regne med en Merudgift af omtrent 120 Mill. Kr., nemlig omtrent 50 Mill. Kr. til Kornordningen, 31 Mill. Kr. som Dyrtidstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd for et Aar, 19—20 Mill. Kr. til Arbejdsløshedsloven og hvad den kommunale Dyrtidslov angaar, er det umuligt her blot med tilnærmelsesvis Sikkerhed at nævne noget Tal, men naar jeg nævner Tallet 20 Millioner, er jeg i alt Fald sikker paa ikke at anslaa det for højt. Saaledes kommer jeg til de 120 Mill. Kr. Naar jeg saa hertil lægger Differencen mellem de 27 Mill. Kr., der er opførte paa Finanslovsforslaget til Krigs- og Marineministeriet, og de omtrent 110 Mill. Kr., som Finansministeren trods de foretagne Indskrænkninger af Sikringsstyrken anslog den virkelige Udgift til under Hensyn til de stærkt stigende Priser paa alle Hærens og Flaadens Fornødenheder, faar vi yderligere omtrent 83 Mill. Kr., eller i alt 203 Mill. Kr., eller — da vi bevæger os paa saa overordentlig usikre Omraader — lad os sige omtrent 200 Mill. Kr. mere i Udgift, og hertil maa saa endda lægges adskillige Millioner — hvor mange er det umuligt at sige —, der i dette Finansaar ligesom tidligere yderligere kommer til paa Tillægsbevillingsloven paa Grund af de forøgede Omkostninger ved Statsinstitutionernes Drift og ligeledes de forøgede Tilskud til de af Statskassen understøttede Institutioner, som i Virkeligheden udfylder en Statsopgave, og som Staten derfor maa holde i Gang, hvis den ikke selv vil overtage dem, hvad der ingeniunde i de fleste Tilfælde vilde være ensbetydende med en Besparelse. I det hele er der vel endog Udsigt til, at alle disse Beløb yderligere vil stige betydeligt, alt som Forholdene strammes og Dyrtiden skærpes. Men hol-

der vi os blot til disse Tal, jeg nys har nævnt, vil Finanslovsforslagets Overskud paa omtrent 50 Mill. Kr. forvandles til et Underskud paa omtrent 150 Mill. Kr.

Hvorledes staar det saa med de Indtægter, hvormed dette store Underskud skal dækkes? Ja, her er først at bemærke, at medens vi paa Udgiftssiden har al Aarsag til at regne med stærke Stigninger, er det modsatte Tilfældet, naar vi vender os til Indtægtssiden. Som det ogsaa gentagne Gange er fremhævet af Finansministeren, er der al mulig Grund til at regne med stærk Nedgang i de Indtægter, som er anslaaede paa Finanslovsforslaget. Hvad først angaar Statens erhvervsmæssige Virksomheder, gør jeg opmærksom paa, at Statsbanernes Overskud, efter at Afskrivningerne er foretagne, paa Finanslovsforslaget er anslaaet til omtrent  $7\frac{1}{2}$  Million; men hvad viser Statsregnskabet for det sidst afsluttede Regnskabsaar? Det viser et Underskud paa omtrent  $1\frac{3}{4}$  Mill. Kr. Selv om vi nu holder Lønningstillæget til Statsbanernes Funktionærer ude og, som jeg har gjort det, opfører det blandt de forøgede Udgifter, er det vist rimeligt at sige, at selv de 12 Mill. Kr.s Forøgelse, som skulde indvindes ved Takstforhøjelsen, i hvert Tilfælde ikke vil strække videre end til i det højeste at opretholde et lignende Overskud som det, der er budgetteret paa Finanslovsforslaget, ja, efter min Mening neppe nok det. Paa Postvæsenet ser det ligeledes sort ud. Her opfører Finanslovsforslaget et Overskud paa godt 800,000 Kr., men allerede det første Halvaar af indeværende Finansaar viser os et Underskud paa 376,000 Kr. Told- og Forbrugsafgifterne opføres paa Finanslovsforslaget med  $63\frac{1}{4}$  Mill. Kr. eller kun omtrent  $2\frac{3}{4}$  Million lavere end paa sidste Statsregnskab, men Finansministeren regner med Henblik paa Resultaterne i de forløbne Maaneder med et Svind i disse Indtægter paa 1 Mill. Kr. om Maaneden, og meget rigtigt sagde han, at dette Svind kunde snarere antages at blive stærkere. En af Hovedindtægterne her, nemlig Spiritusafgiften, er helt ophørt at flyde, og den ekstraordinære Spiritusafgift ophører at give nogen Indtægt allerede i indeværende Finansaar, saa snart de tilstedeværende Beholdninger er opbrugte. Der har dog endnu trods Standsningen været betydelige Fraskrivninger fra Kreditoplagene at tage til, men ogsaa disse vil udtømmes, saa vi kun har de egentlige Indførsler at holde os til, og det stiller os endnu betydeligt større Svind i Udsigt end den ene Million Kro-